

Derfor er det med undren, at vi hver især har set Konservative og Dansk Folkeparti gøre det til en helt særlig politisk indsats at få amterne nedlagt. Fra Konservatives side har det jo været en særskilt politisk målsætning i 17 år, så vidt jeg i hvert fald er orienteret, at få nedlagt amterne.

Det gør jo, at det er meget svært at tro, at det er opgavernes løsning, der gør, at man er kommet til den konklusion, for der er jo mange ting, der ændrer sig både i amternes, kommunernes og statens opgaveløsning over de 17 år. Det minder mere om en fiks idé. Det synes at være sådan, at amterne skulle nedlægges, og sådan skulle det være, fordi sådan skulle det være. Så stod man der med opgaverne, og de skulle så placeres et eller andet sted. Det er de jo så blevet.

Kl. 13.50

Det, som jeg synes, der har været for lidt diskussion om, er, hvad der egentlig var Venstres tilgang til det. Det er ikke noget, der har stået på Venstres dagsorden i 17 år. Det er ikke en tilgang, som man har haft. Hvad var det egentlig, man fra Venstres side gerne ville i forhold til det konservative ønske, i forhold til Dansk Folkepartis ønske? Hvorfor var det, at Venstre hoppede med på den galej lige pludselig og uden egentlig synderlig anledning?

Der er jo meget at sige om amternes opgaveløsning. Der er godt at sige om den, og der er mindre godt at sige om den. Jeg synes, det er et helt misvisende signalement, som vi fik fra Dansk Folkepartis ordfører for ganske kort tid siden, at der blev givet en katastrofalt dårlig service i den offentlige service.

Det har ikke været Det Radikale Venstres udgangspunkt for diskussionen af løsningen af de offentlige opgaver. Tværtimod synes vi faktisk, at der er meget store dele af den offentlige sektors løsning af opgaver, som er god. Måske kunne den endda blive bedre, hvis medarbejderne fik en større grad af frihed til at løse opgaverne ud fra deres indsigt i, hvad opgaven kræver, og i mindre grad ud fra de snærende, ofte bureaukratiske og kontrollerende bånd, som vi lægger ned over dem især her fra den her sal.

Dermed også sagt, at diskussionen om at nedlægge amterne i meget højere grad bør være en diskussion om, på hvilken måde vi løser opgaver, og hvilke opgaver det er væsentligt at få løst i offentligt regi.

Det Radikale Venstre angreb diskussionen ved at opstille en række principper. Nogle af dem er centrale i den her sammenhæng, fordi de

hele tiden bliver nævnt. Det er et spørgsmål om nærhed i opgaveløsningen, men aldrig nærhed alene, fordi nærhed og faglighed og kvalitet hænger utrolig tæt sammen.

Vi har i debatten hørt meget om handicappedes forældre, som sikkert gerne ville have opgaverne løst så tæt på deres bolig som overhovedet muligt. Det tror jeg er rigtigt. Men jeg tror ikke, at nogen forældre vil give køb på kvaliteten af det tilbud, som deres barn får, hvis det at sikre en høj kvalitet kræver, at der faktisk er flere børn, som man kan løse det for, og man derfor ikke kan løse det lige præcis i nærheden.

Det andet er, at det kræver, at der er en selvstændig økonomi til at kunne løse opgaverne med, sådan at man må tage ansvar både for den opgave, man løser, og den regning, som man udskriver.

I debatten her i dag har der fra Venstres og Konservatives side været gjort en række anstrengelser for at få det til at blive en diskussion af processen hen imod den lovgivning, som vi kommer til at vedtage i de næste 2 uger. En lidt, synes jeg, mærkelig diskussion, men man kan i hvert fald konstatere to ting, som nok har været karakteriserende for processen:

For det første at regeringen er overordentlig nærig med anerkendelse af, at der er sket forandringer, i hvert fald hvis det er forandringer, som Det Radikale Venstre har tænkt sig at stemme for. Så bliver det kategoriseret som værende absolut i småtingsafdelingen for ikke at sige, som jeg tror, ministeren sagde tidligere, at det handler om omvendt ordstilling.

For dem, der lytter til debatten, er det måske meget godt at tage pejling af den tilgang til andre partiers indflydelse på processen, fordi den er meget kendetegnende for det, der er foregået de sidste 2 år: en nærighed, en smålighed i adgangen til faktisk at få en substantiel diskussion af, hvordan opgaver kan løses bedre.

Det andet er, at det er heldigt, at man har retten til historieskrivningen, for jeg tror, der kan skrives mange forskellige historier om, hvad det egentlig er, der er foregået i den her proces, og hvad det egentlig var, der var objektiverne for processen.

Hvis man lytter til debatten, må man tro, at der ikke er et reelt ønske om at diskutere, hvad det egentlig er, der sker med opgaverne, når amterne nedlægges, i hvert fald hvis det skal være et mål i sig selv.

Gennem de sidste par måneder er det lykkedes set med radikale øjne at få gennemført en